

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת תצוה תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ומתכונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת תצוה תשפ"ו – שלשה קוים בהנהגת ה' את העולם

אם כן. ה' יתברך מנהיג את העולם בשלשה קוים: קו ימין, קו שמאל, קו אמצעי. קו ימין – קו של אהבה, של נתינה, של חסד, של התפשטות של השפע. קו שמאל – צמצום, דין, עונש, שלא נדע. וקו אמצעי – קו הרחמים והתפארת והאמת, שהוא מכריע בין ימין לשמאל. לכן עם ישראל יוצא, שנים עשר השבטים, יצאו מיעקב אבינו שהוא הקו האמצעי, זה התיקון. קו ימין לבד זה לא טוב, קו שמאל לבד זה לא טוב, צריך את הקו האמצעי. ככה ה' מנהיג את העולם.

בלי לדעת קצת פנימיות התורה, קצת קבלה, אי אפשר להבין בכלל את טעמי המצוות. אפשר לקבל את המצוות כציוויים, וזה הכל. ישתבח שמו, אמונה פשוטה, זה הכי טוב בעולם. אבל אם בן אדם יש לו פתאום שאלות או יצרו שואל אותו שאלות – "דע מה שתשיב לאפיקורוס", צריך לדעת להשיב לו, או האומות שואלות או מישהו שואל 'מה זה המשכן הזה? מה פתאום במקום השראת השכינה אתם שוחטים בהמות ומזים מהדם, מה הולך פה? כן, אז יש צורך להסביר קצת הסברים, לעצמו או לאחרים.

מי שרוצה להבין באמת איך ה' מנהל את העולם שיקרא את הספר שלנו 'רומח פינחס', זה הבסיס של כל הקבלה בצורה פשוטה שכל אחד יכול להבין. ואם הוא רוצה להבין טעמי המצוות, אחרי שילמד את ה'רומח' ילמד 'קמה אלומתי וגם ניצבה'. שמה יש הסברים על כמה מהמצוות, כדי שכולם יבינו שה' יתברך לא מצוה דברים סתם – כמובן, שום דבר הוא לא עשה סתם בכל העולם הזה.

כשלוּמדים את פנימיות התורה – אה, זה פלא, רואים, ישתבח שמו, רואים איך הכל מתוכנן ומנוהל בדיוק בדיוק בדיוק, כי ה' יתברך קודם ברא את התורה, אחר כך ברא את העולם, אלפיים שנה לפני שברא את העולם, ובדק וצרף ובחן את כל מה שכתוב. אז הכל בחכמה העליונה שלו יתברך, אין שום דבר סתם.

אם לא היו טוב ורע, אולי לא היה צריך משכן ולשחוט בהמות ולשפוך דם ולהמתיק דינים ולהעלות ניצוצות, אבל אנחנו עכשיו בעולם התיקון. התיקון של מה? של

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת תצוה תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. וכמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך שאנחנו הולכים בה בעזרת ה', דרך הצדיקים.

כן. יש לנו כאן בפרשה המשך של הציוויים בקשר למשכן וענין הכהנים, הבגדים והקרבת הבסיסיים. אפשר לקבל עכשיו בפרשה הזו כבר תמונה מה ה' יתברך רוצה מהמשכן הזה, איך זה יעבוד, זה בשלבים.

ואז נשאלות הרבה שאלות, נשאלות הרבה שאלות. במשכן הזה שמטרתו: להעלות את הניצוצות, לכפר על עם ישראל, להשרות את השכינה ותקשורת עם השכינה על ידי האורים והתומים, תקשורת חשובה ביותר – התגלות של הקשר, שה' יתברך לכאורה לא צריך את כל זה, אבל ככה הוא ציוה. הוא הרי יכול לדבר כמו בהר סיני, הוא יכול לדבר עם משה, יכול לדבר עם מי שהוא רוצה, מתי שהוא רוצה. הוא לא חייב משכן, הוא לא חייב שום דבר. אבל ככה הוא החליט, זה רצונו.

ובפשט, ה' מרבה לנו תורה ומצוות, מרבה לנו הרבה ציוויים, כדי לזכות אותנו שנוכח לעבוד אותו. חוץ מזה, הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא – צריך מקום מכובד, צריך מקום להשרות את שכינתו, להראות את זה שהוא נוכח, שה' נוכח בעולם, שזה גילוי פנים, הפך מהסתתר פנים שבו ה' לא נראה נוכח בעולם, למרות שתמיד הוא נוכח אבל הוא מסתתר.

אז זו החשיבות, אלה התפקידים של המשכן, ואחר כך של בית המקדש. המשכן הוא זמני כי אנחנו צריכים לזוז שמה במדבר, ועד שנגיע לארץ הקודש ולירושלים יש שלבים. אבל זה אותו ענין, אלה אותם הענינים – מה הוא כבר רוצה יתברך, שני כבשים ליום וקטורת... אז זה לא משהו עמוס מדי או קשה מדי, וכל הקרבנות האחרים שצריך להביא על כל מיני ענינים שה' יתברך מצוה, חטאת, עולה וכן הלאה, שלמים.

הקלקולים. אילו קלקולים? או... יש כמה קלקולים: קטרוג הירח, קטרוג הלבנה מה שנקרא, ושבירת הכלים, חטא אדם וחווה, וכל החטאים שלנו אחר כך.

ובית המקדש בא לעזור לנו, בא לעזור לנו, מקום המפגש. שלש פעמים בשנה צריך לבוא, לפחות, בשלשת הרגלים באים לראות ולהראות. ה' יתברך בוחן את האדם, איך הוא בא, מה הוא עושה, הכל. זה זמן של התקרבות. קרבנות, לשון קרבה, לקרב אותנו לה' יתברך, מעלים את הבהמות, את כל הניצוצות, דומם צומח וחי, על ידי המדבר שזה האדם. מעלים אותם למעלה לעבודתו יתברך. כל הבריאה הזו – לכבודו. הוא ברא את הבריאה, והוא יודע מה הוא רוצה שנעשה כאן בבריאה בתור "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

ולכן אלו הציוויים, וככה הם, ציוויים יפים, כל החומרים הכי טובים, זהב, כסף ונחושת – שלשת הקוים, וכל מיני בגדים, ארבעה לכהן הדיוט ושמונה לכהן גדול, וכל דבר עם הצבעים היפים והצורות היפות, והחושן והאורים והתומים. פלא פלאים, פלא פלאים, מושלם. מכל זווית זה מושלם. אבל כשיודעים איך זה עובד, איך העולם עובד, איך ה' מנהיג אותו, זה עוד יותר מושלם.

אין סתירה בדרך כלל בין ההלכה לבין הקבלה, ברוב המקרים. וכמובן, הולכים לפי ההלכה. אבל הקבלה נקראת 'תורת אמת', אז לא צריך להבהל. ב'רומח פינחס' הוא מסביר בספר כל מה שמותר ללמוד, לא מה שאסור ללמוד, אלה לא סתרי תורה.

אז מרגע שיש חסרון, שה' יתברך סילק את אור חסדו מהעולם ונהיה חלל פנוי – אז צריך שיחולו אחר כך השלמויות, לכן הוא הכניס קו של אור אין סוף ועשה את כל עשר הספירות דעיגולים ועשר ספירות דיושר, והעולם שלנו הוא בפנים, העיגול העשירי הקטן, הגשמי. אז העולם הגשמי הזה יש לו מסביב עולמות רוחניים עד האין סוף ברוך הוא, ומהאין סוף ברוך הוא הקשר עם הבורא יתברך, שאין לנו בו תפיסה והשגה כלל, רק בהנהגה שלו ורק בגלל שהוא גילה לנו. מבינים?

אז יש לנו את המשכן ואת כל מה שצריך לעשות ולא לעשות כדי שתשרה השכינה, שזו ההתגלות של ה' יתברך, האנשים הנכונים כל אחד בתפקידו, "וְהָיָה הַקָּרֵב יוֹמָתוֹ". ולמה יש מלחמות? ולמה יש צרות? ולמה יש מות? ולמה ולמה ולמה? – "על עֲזָבְךָ אֶת תּוֹרָתִי". אם לא מקיימים את התורה, שזה המתכון לעולם מתוקן במלכות שד"י, מתחילים קטרוגים, מתחילים דינים, מתחילים עונשים, מתחילות הסתבכויות.

ולמה לא מקיימים את התורה? בגלל היצר הרע, רבותי, היצר הפרטי והיצר הכללי. היצר הפרטי נלחם נגד האדם – מביא לו תאוות, מביא לו מדות קשות, התנהגויות לא טובות, מפתה אותו לעבור על התורה והמצוות, להיות כופר, להיות רשע, לעשות עבירות. זה היצר הרע הפרטי. יצר הרע כללי, הוא רוצה להחטיא את עם ישראל. אם הוא יכול להעלים את עם ישראל מבחינתו הרי זה משובח, אם הוא יכול להחזיר את העולם לתהו ובהו הרי זה משובח, ככה מביא הרמח"ל הקדוש, כי אם עם ישראל לא קיים העולם חוזר לתהו ובהו, כי זה התנאי שה' התנה עם העולם: שהוא יהיה קיים בזכות עם ישראל ששומרים את

התורה, לא סתם עם ישראל – אלא ששומרים את התורה. וברוך ה', בכל דור יש ששומרים את התורה, לכן העולם מתקיים. אז זה הענין.

היה בית ראשון, היה בית שני. אז תגידו לי 'אז המתכון הזה לא עבד. הנה, נחרב הבית, הנה נחרב הבית השני, הנה אנחנו בגלות אלפיים שנה. למה זה לא עבד? היה כהן גדול, היתה סנהדרין, היה הכל, מה קרה? נכון? ככה שואלים, מי שלא יודע את התורה.

התשובה פשוטה מאד, רבותי: יצר הרע, היצר הרע הפרטי והכללי. היצר הרע תופס את האדם, משגע אותו בביתו, אחר כך הוא יוצא לעבודה, הוא משתגע גם שמה. ואם הוא אדם כללי שמעניין אותו עניני הכלל – הוא מתחיל לבעבע כל מיני דברים, לפעמים אלה דברים טובים, לפעמים אלה דברים רעים, לפעמים זה לפי התורה, לפעמים זה הפך התורה, וככה מתחילות הצרות הכלליות של עם ישראל. זה לא אותו דבר בן אדם שמחלל שבת בבית שלו, זה חמור, אבל אם זה בפרהסיא זה חמור יותר. אם בן אדם אחד עובד עבודה זרה, זה לא כמו עיר שלמה שעובדת עבודה זרה.

מבינים? עם ישראל הוא גוף אחד, הוא נשמה אחת, הוא צוות אחד. בשביל זה "עֲרַבִים זֶה בָּזֶה", זה כמו גוף שלם. ולכן לפעמים יש מחלה באיזה אבר של הגוף, אבל לפעמים יש מחלה שמשפיעה על כל הגוף. כל מחלה משפיעה על כל הגוף, אבל הכוונה למסכנת לא עלינו את הגוף. אז זה הענין. ולכן אנחנו ב'דרך עץ החיים', שזה ספר יסודי שכתבנו, תורידו אותו חינם מהאתר, יש שמה את כל ההסברים שצריך – מדגישים את הענין של מלחמת היצר, ולא רק מלחמת היצר הפרטית, גם הכללית, ולא רק באופן כללי, 'אה, כן, יש לי יצר. הוא לחש לי לעשות איזו עבירה' – לא, לא, מאד מקצועי, עם מפת הקרב, להבין ולקרוא את המפה שלך, של הבית, של המשפחה, בכל התחומים, עם כל ההשלכות וכל האיזונים שיש, ולעשות את כל ההשתדלויות וכל התיקונים וכל מה שצריך כדי שישתפר המצב במפת הקרב הפרטי, ויש גם את מפת הקרב הכללי של עם ישראל ושל כל העולם כולו, כל אחד לפי מה שהוא יכול להשיג, לפי מה שה' נותן לו. אבל צריך להסתכל על זה ככה, כי החיים הם מלחמה, ואנחנו אוהבי שלום, "אוהב שלום ורודף שלום", כן? ואני עוד כהן, אנשי שלום הכהנים.

דוד המלך, אין כמו דוד המלך, הוא רצה לבנות את בית המקדש, ה' אמר לו 'אתה שפכת יותר מדי דמים'. אמנם הוא שפך דמים על פי סנהדרין, אבל 'הבן שלך, שלמה, הוא יקים את בית המקדש, כי הוא איש של שלום'. הוא היה איש של שלום. באמת, "וַיִּשְׁקֵט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה", בזכות כל התיקונים ומהותו של שלמה המלך. מאד מעניין להתעמק בזה.

אז מה טוב? מה נכון? מה לא נכון? גם הבית שבנה שלמה נחרב. רק הבית השלישי שיבנה ה' יתברך יהיה קיים לעלמי עלמאי. הבעיה זה היצר הכללי, היצר הפרטי. עם שלמה היה הענין של "הטו את לבבו" בסוף ימיו, וכל אחד יודע את הסיפור.

מבינים? אז זה לא שהמתכון לא טוב, זה שזו מלחמה. יש בתורה ארבע מיתות בית דין, יש עונש מות, לא היום. בזמן

שיש בית המקדש יש סנהדרין בלשכת הגזית ויש ארבע מיתות בית דין, שאם בן אדם עושה עבירה מסוימת, נותנים לו התראה שני עדים, אם הוא ממשיך לצפצף וממשיך – אז יש לו עונש מות. זה טוב? זה לא טוב? ככה ה' ציוה. "וּבְעֶרְפְּתָהּ הִרְעָה מִקֶּרְפֶּד" כתוב בכמה מקומות.

אז התורה היא לא רק אור ושמחה ואהבה ויוולקאס' והכל טוב – לא: חסד, גבורה, תפארת. הגבורה היא גבורה. למה? ככה ה' ציוה. מרגע שהוא ברא את הנחש הקדמוני שבא לפתות את אדם וחווה מתחילה המלחמה, אי אפשר לברוח מזה. לכן "בא להרגך השכם להרגו", "חייד קודמים לחיי חברך" – זו התורה. כל מי שניסה לשנות מהתורה נכשל והכשיל, וזה לא עבד.

וכשבכל זאת כן מקיימים את התורה – תלוי במוצע של הדור, איך הממוצע של כל הזכויות של הדור, אם זה יכול לעמוד בפרץ והדור מתקיים, או שחלילה יש בלאגן ויש מלחמות ויש צרות ויש גלות, יש חורבן. הכל לפי הזכויות, הכל על פי בית דין של מעלה. בני האדם עושים את הבחירות שלהם, כל אחד בוחר. אבל למעלה יש את המשפט. המשפט הוא לא פה. כביכול הוא פה, אבל הוא למעלה. וככה נגזר, על הפרט ועל הכלל, וכך תנאי השירות שלנו משתנים מזמן קל וטוב ונעים כמו "וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבַּעַיִם שָׁנָה" – לאחר כך כשכבר התחילה הירידה. אתם מבינים?

אז יש לנו אחריות. כל אחד יש לו אחריות. שלא יחשוב אדם 'אני עושה חור בספינה, אבל זה מתחת לכסא שלי, זה בסדר'. לא, לא, ככה מביא ה'זרה', לא, אתה עושה חור? – אתה עושה חור לכל הספינה, כי עם ישראל ערבים.

צריך לשמור על האחדות, אחדות ואהבת ישראל ואהבת הבריות, בכלל על אהבת ישראל מעל טעם ודעת. ואם יש קלקולים צריך לטפל בהם, ואם יש מחלוקות צריך לטפל בהם בדרך של אמת, בדרך של כבוד, לא של שנאה. השנאה פוגעת בכלי. הכלי הזה אם הוא נשבר, זו גלות. אם הוא באחדות, אף אחד לא פוגע בנו ויש השראת השכינה בסוף.

יש בזה סודות גדולים. כל התורה היא סודות וסודות וסודות. וכל העולם הבא הוא לימוד של כל הסודות וכל הפלאים של ה' יתברך שהוא רוצה לגלות לנבראים, כל ההשגות, את הפלא של מה שהוא עושה. אל תחשבו שיש משהו סתם, שאלה דברים פרימיטיביים שעם ישראל לקח לא יודע מאיפה, למד את זה ממישהו. לא. הכל ציוויים מהשמים, הכל מדויק, הכל על פי האמת.

וכשלומדים קצת, למשל, את ה'ירומח' ואחר כך לומדים 'קמה אלומתי וגם ניצבה' – וואו, בן אדם המום. זה עוד לא אומר שהוא יהיה צדיק, כי הוא יצטרך להלחם... הצדיקות, זה להלחם ביצר הרע, לא לתת לו להשתלט אפילו שניה. זו הצדיקות, וזו ה'זכות'. ואם בן אדם נופל – שיקום, שיתנקה, יבקש סליחה, יתחיל מהתחלה, ידבק בה' יתברך כל הזמן, ויבדוק מה קורה אתו כל הזמן, מחשבה דיבור מעשה. זה לא פשוט בכלל, זו מלחמה רצינית.

ואת זה אני מביא גם כדי שנבין את הענין של פרשת זכור. כן, בשבת יש פרשת זכור, "זכור את אשר עשה לך עמלק", שצריך ש"תמקה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח". טוב, "זכור" ו"לא תשכח" – פעמיים. למה? כי היצר הרע

ישכח לך את זה, כי אתה לא רוצה להתעסק בלחפש את עמלק ולגמור את עמלק. אתה רוצה לחיות חיים בשקט, שגרה, ללכת לעבודה, לחזור, ללכת לבית הכנסת, ללמוד, להיות בן אדם טוב. מה לך ולמלחמות ועמלק וסיפורים? אז אתה תשכח. אבל ה' יתברך לא שוכח, בגלל שעמלק, "ראשית גוים עמלק", הוא הראשון שיצא נגד עם ישראל ברפידים, "רפו ידיהם מן התורה", הוא בא להלחם בעם ישראל. נכון שיש את הענין שאי אפשר לדעת מי זה עמלק בגלל שהעמים התערבבו, ערבבו אותם, אבל המהות של עמלק זו מהות של שנאה לעם ישראל, שכל המהות שלו היא השנאה לעם ישראל ולפגוע בעם ישראל.

בסוף ה' יתברך יטפל בעמלק. אבל זה גם הסוד של השונאים האלה, שכל המהות שלהם היא לחפש דברים רעים על עם ישראל, לקטרג על עם ישראל, לשנוא את עם ישראל ולפגוע בעם ישראל. "בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו", מי? אתה רואה מי. "והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם". זהו.

אז לכן ה' יתברך עושה משכן. המשכן עושה שלום בין עם ישראל לאבינו שבשמים, בין אבינו שבשמים לעם ישראל. אם יש שלום בין עם ישראל לאבינו שבשמים, יש שלום בעולם. אם אין שלום בינינו לבין הקדוש ברוך הוא, אין שלום בעולם, יש דינים. אם יש דינים, מתחילות המלחמות והצרות.

אז מצד אחד, שלמה נבחר כי הוא איש של שלום. מצד שני, היתה שם בעיה ולא היתה מלחמה – אומרים שקו ימין של שלמה היה מתוקן, קו שמאל לא היה מתוקן מספיק. אז הוא לא עשה את המלחמה כמו שצריך, הוא חשב שעל ידי חכמה הוא יצליח לסדר הכל, וטעה. טעות. החכם מכל אדם, אין כמוהו, זכותו יגן עלינו, משיח ה'. מה נעשה.

ולכן יש את המצוה הזו, כן, למחות את זכר עמלק מתחת השמים. יש רע, והרע אין לו זכות לפגוע בך. לכן חייד וחיי אחרים – חייד קודמים, "בא להרגך השכם להרגו", ויש הרבה הלכות בענין הזה, גם של כלל עם ישראל, גם של כלל עם ישראל היושב בארץ, מה קורה אם באים אומות אפילו בשבת, יש על זה הלכות. תלמדו את ההלכות. עם ישראל צריך להגן על עצמו. עם ישראל צריך להגן על עצמו, זו לא הפקרות.

ה' יעזור. יבוא משיח, יגמר הרע, יגמרו המלחמות, יגמר המות, יגמר הכל. אז יהיה העולם היפה שאנחנו רוצים – עולם הבא, קודם זמן בן דוד ואחר כך עולם הבא. פלא פלאים. בינתיים עם ישראל חי, צריך להתקיים, וצריך להתקיים על פי התורה כדי שיומתקו הדינים.

יהי רצון שנצליח! ובשם ה' נעשה ונצליח.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, כדי לפתוח פתח לכל נשמה לקראת הגאולה השלמה! לחיים! לחיים! לחיים!

וגם להפיץ את 'ערב דא'ז', שירים שכל לילה אנחנו מנגנים, מה שה' שולח. זה מחזק מאד. מאד חשוב! ושיהיה שבת שלום ומבורך! ושיהיה שלום אמתי.

לחיים! לחיים! וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – לקחים ממלחמת החיים

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ח' אדר תשפ"ו

- א. העולם משתגע – "ואני אבטח בך".
- ב. הזהר: עוד טיפה אחת והכוס שלך תשפך! או הכוס של זולתך. רק עוד טיפה...
- ג. אצל רבי עקיבא היה בא גל, והוא והוא נענע לו ראשו והגל עבר. בימינו: צריך לזכור לקחת אויר ולנשום עמוק, מהר לפני הגל הבא.
- ד. כל מה שעושה הקב"ה – לטובה עושה, אף על פי שזה קשה לנו, ואף על פי שזה לא תמיד מובן לנו.
- ה. 'אמונה' פירושה לעשות רצונו ית' בלבב שלם! – לקיים מצוותיו ותורתו.
- ו. לפעמים הכוונה טובה והביצוע גרוע, אך התובנות מחכימות ובונות!
- ז. לעתים אותות האזהרה חזקים אך האדם אינו קולט, כי הוא אינו מאמין שהמצב באמת גרוע כל כך.
- ח. לפעמים הנושא הגלוי אינו נורא כל כך – אך הנושא הסמוי נורא ואיום! ולכן לא מבינים את חומרת המצב ואת חומרת התגובה.
- ט. אדם שלוקח על עצמו תפקיד מעבר ליכולותיו מבלי ששם לב לכך – עלול להתמוטט בפתאומיות.
- י. אם העולם על סף מלחמה קשה, העולם כולו חייב לעשות חשבון נפש!
- יא. האדם קוצר מה שהוא זרע.
- יב. לפעמים בשביל גרגר אחד קטן אדם זורק הר של דברים טובים שקיבל.
- יג. מדוע קרח המשיך במחלוקת עד סופו המר? כי לפעמים היצר הרע מכניס את האדם ל'מנהרת האצה', ומשגע אותו שלא יפסיק עד שיתרסק לגמרי.
- יד. כוחנות גוררת כוחנות.
- טו. ענוה ממתיקה את הדינים.
- טז. אל תדון את זולתך ברותחין, כי זה יחזור אליך, ר"ל.
- יז. כשנותנים מכה ליצר הרע – יש לצפות לתגובה הולמת מצדו.
- יח. בזמנים של לחץ, שבו לצייר! "אין צור כאלקינו" – 'אין צַיֵר כאלקינו'. נא קראו את ספרי 'סודות ועקרונות הציור הרחליני'. הוא ניתן להורדה חינם מאתר החסידות.
- יט. סדר יום קבוע מרגיע את הנפש.
- כ. גנוב זמן להתבודדות היומית!
- כא. המטרה של ההתבודדות – ההתקשרות הפנימית עם בורא הבריאה ית'.
- כב. אם לא מתקנים מדות, דעות והרגלים, אין שלום בית.
- כג. מה גובר אצלך – כחות ההרס או כחות הבניה?
- כד. צריך להשתמש בגוף בחכמה ובמתינות, תוך מודעות גדולה לא להרוס את הבריאות, כי הגוף הוא משכן לנפש, עִמָּה אנו עובדים את הקב"ה ית' שמו לעד.

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

ונא להפיץ את 'ערב דא"ז' בכל העולם, לזכות את כולם

לפתוח פתח לכל נשמה כהכנה לגאולה הקרובה והשלמה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!